

love ydet de pågældende statstjenestemandsgupper et ekstraordinært tillæg, det såkaldte særlige tillæg.

Da yderligere dyrtidstillægsordningen efter loven af 1946 var forskellig for forsørgere og ikke-forsørgere, medførte prisudviklingen, at lønforskellen mellem de 2 grupper af tjenestemænd blev uddybet, og der blev derfor ved lovene om de midlertidige løntillæg truffet foranstaltninger til delvis imødegåelse heraf, særlig for ældre ikke-forsørgere.

På tilsvarende måde som for lønningernes vedkommende havde det stigende antal dyrtidstillægsportioner samt gennemførelsen af de forskellige ekstraordinære tillæg ført med sig, at også en revision af statens pensionsordning var blevet ønskelig, idet det oprindelige forhold mellem løn og pension havde forskudt sig.

Under disse omstændigheder besluttede regeringen i 1954 at nedsætte en *lønningskommission* med den opgave at foretage en revision af tjenestemandsløven og fremkomme med forslag til sådanne ændringer, som udviklingen og de siden ikrafttrædelsen af loven af 1946 indvundne erfaringer i det hele kunne motivere. Det må også fremhæves, at når lønningskommissionen ikke på et tidligere tidspunkt har kunnet afslutte sit arbejde, har som medvirkende årsag hertil været, at man måtte afvente det endelige resultat af de undersøgelser og overvejelser, som siden 1948 havde fundet sted med henblik på gennemførelsen af en hele befolkningen omfattende offentlig alderspensionsordning.

Da *folkepensionsordningen* ved loven af 2. oktober 1956 endelig gennemførtes, blev det som bekendt pålagt tjenestemændene at betale folkepensionsbidrag ligesom andre borgere, mens de blev undtaget fra adgangen til at oppebære folkepensionens mindstebeløb. Det var dog forudsat, at denne ordning kun skulle være midlertidig, idet spørgsmålet om tjenestemændenes stilling til folkepensionsordningen blev henskudt til overvejelse i den siddende lønningskommission. . . .

I forbindelse med gennemførelsen af folkepensionsordningen meldte sig det principielle spørgsmål, om og i hvilket omfang fremtidige ansættelser af statens fast ansatte personale bør ske på sådanne vilkår, at der — som hidtil — sikres de pågældende en selvstændig efterlønsordning, eller om en sådan ordning kun skal gælde udvalgte grupper af tjenestemænd.

I lønningskommissionen har man drøftet dette spørgsmål, men kommissionen foreslår, at overvejelserne fortsættes i en særlig kommission, der skal gennemgå forholdene i de enkelte styrelser, således at man på grundlag heraf kan bedømme, om overgang til andre ansættelsesformer end det traditionelle tjenestemandforhold vil være mulig og hensigtsmæssig.“

Ministeren kunne tiltræde forslaget og ville nedsætte en sådan kommission.